

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 864/2022
31.08.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.512/22 од 04.08.2022. године, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 11/20 од 01.07.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 847/21 од 04.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.512/22 од 04.08.2022. године и **УТВРЂУЈЕ** да су правноснажним пресудама Вишег суда у Панчеву К 11/20 од 01.07.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 847/21 од 04.02.2022. године учињене битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку и повреда одредбе члана 112. тачка 36) Кривичног законика, у корист окривљених АА и ББ, док се захтев Републичког јавног тужиоца у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) Законика о кривичном поступку **ОДБИЈА** као неоснован.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 11/20 од 01.07.2021. године окривљени АА и ББ су на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. КЗ, у вези члана 33. КЗ. Истом пресудом оштећени су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева и одлучено је да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 847/21 од 04.02.2022. године одбијена је као неоснована жалба ВЈТ у Панчеву и пресуда Вишег суда у Панчеву К 11/20 од 01.07.2021. године, потврђена.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ.бр.512/22 од 04.08.2022. године против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева произилази да га у овом делу суштински подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде члана 112. тачка 36) Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и донесе пресуду којом ће утврдити да је побијаним пресудама повређен закон у корист окривљених.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета и правноснажно решење против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је је делимично основан и то у делу у коме се правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде члана 112. тачка 36) КЗ, док је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда основано Републички јавни тужилац у образложењу поднетог захтева, иако их прецизно не означава, суштински указује да је доношењем побијаних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда члана 112. тачка 36) КЗ у корист окривљених.

Наиме, по налажењу овог суда, основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су разлози правноснажних пресуда противречни изреци и да су дати разлози потупно нејасни и у знатној мери противречни. Дакле, изреком првостепене пресуде Вишег суда у Панчеву К 11/20 од 01.07.2021. године а која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 847/21 од 04.02.2022. године окривљени АА и окривљени ББ су ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. КЗ, у вези члана 33. КЗ, у смислу одредбе члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, дакле зато што није доказано да су криви, међутим у образложењу првостепене пресуде на страна 100-103 када говори о примени закона и временском важењу закона суд између осталог оцењује да је у конкретном случају за окривљене најблажи закон који је важио у време извршења кривичног дела (КЗ РС – (Сл.гл. РС 26/77...42/89) и Сл.гл. РС

16/90...80/02 и 39/03) те да када се на правни однос из оптужнице примени одредба тада важећег члана 242. КЗРС произилази да нема битних елемената кривичног дела, јер пасивни субјект односно лице коме се прибавља противправна имовинска корист је само физичко лице а не и правно лице (стр.103 став 1. првостепене пресуде).

На овај начин суд даје разлоге за примену члана 423. став 1. тачка 1) ЗКП иако даље у образложењу поново истиче да тужилац није доказао постојање свих битних елемената кривичног дела у време његовог извршења и ослобађа окривљене по основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, према закону који није важио у време извршења кривичног дела.

Такође, основано се у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним пресудама повређен закон и то одредба члана 112. тачка 36) КЗ имајући у виду да је закључак суда да у конкретном случају противправна имовинска корист није остварена, јер сама чињеница да је извршена укњижба на предметним непокретностима на основу овереног уговора није довољна за стицање противправне имовинске користи, јесте у супротности са чланом 112. тачка 36) КЗ која дефинише шта се сматра имовинском користи.

Члан 112. тачка 36) дефинише израз „имовинска корист“ под којом се подразумева добро сваке врсте, материјално или нематеријално, покретно или непокретно, процењиво или непроцењиво и исправа у било ком облику којим се доказује право или интерес у односу на такво добро. Имовином се сматра и приход или друга корист остварена, непосредно или посредно, из кривичног дела, као и добро у које је она претворена или са којим је помешана.

Наиме, у конкретном случају предузеће д.о.о. „Ауто центар Зоки“ је укњижбом у складу са одредбама Закона о основама својинскоправних односа на свим непокретностима, уместо на бифеу „Воларе“, на чију продају је гласила одлука управног одбора а.д. „Слобода“ од 12.08.2008. године, могло стећи противправну имовинску корист која представља разлику између плаћене цене и тржишне вредности непокретности на коју је гласила укњижба, а која је стечена као последица извршеног кривичног дела и каснији парнични поступци које су водили оштећени није од утицаја на чињеницу да је у моменту извршења кривичног дела постојала противправна имовинска корист.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду све напред наведено, делимично усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ.бр.512/22 од 04.08.2022. године и на основу одредби члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП утврдио да је побијаним правноснажним пресудама Вишег суда у Панчеву К 11/20 од 01.07.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 847/21 од 04.02.2022. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда члана 112. тачка 36) КЗ, у

корист окривљених АА и ББ, при томе не дирајући у правноснажност наведених пресуда.

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Наиме, Републички јавни тужилац у образложењу захтева наводи да је суд начинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП јер је изрека пресуде неразумљива, који наводи су од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани, имајући у виду да изрека правноснажне пресуде садржи личне податке окривљених, основ по коме су окривљени ослобођени од оптужбе, опис дела за које су оптужени, одлуку о трошковима и имовинскоправном захтеву, те да у самој изреци нема нејасноћа и противречности.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца делимично усвојио и утврдио да је побијаним правноснажним пресудама Вишег суда у Панчеву К 11/20 од 01.07.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 847/21 од 04.02.2022. године учињене битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку и повреда члана 112. тачка 36) Кривичног законика, у корист окривљених АА и ББ, при томе не дирајући у правноснажност наведених пресуда, док је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) Законика о кривичном поступку одбио као неоснован и то на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић